

Власт је очекивано добила подршку у српском парламенту, али је скупштинска расправа донела више питања него одговора. Иако је иницијатива за поверење влади поднета још у фебруару, расправа је одржана тек у јулу, што је био само један од начина да режим покаже моћ да диктира догађаје по свом нахођењу, пише Дојче веле.

Током расправе, како наводи [портал](#), опозиција је изнела читав низ оптужби о финансијским малверзацијама и злоупотреби институција, а уместо било каквог смисленог одговора или одбране, министри и посланици власти навели су да се са тим чињеницама не слажу и већину времена провели анализирајући лик и дело говорника опозиције.

Општи утисак је да је ова расправа била потпуно бескорисна и да је само послужила за даљи наставак фасадне демократије у Србији, оцењује се у тексту.

Оставка владе следећи корак?

Политички аналитичар Драгомир Анђелковић оцењује да је ова седница одржана како би се избегло да влада поднесе оставку без расправе о поверењу, што би за власт био пораз пред изборе:

„Александар Вучић је тиме послао свима поруку: ми имамо већину, нико не може да нас сруши, а избора ће бити на основу моје воље. Демонстрација снаге пред оставку владе. Што се тиче примедби да је ово била нека врста помоћи опозицији, опозиција би од овога могла да има користи уколико имамо изборе сутра. Када би овакве седнице биле учестале, онда би то помогло делу опозиције да дође у први план, али ако нас чека више месеци до избора, онда то нема неког ефекта“, каже Анђелковић за ДВ.

Милијарде евра корупције, јавност равнодушна

„Мислим да су овде сви на губитку, нарочито грађани Србије, који су три дана сведочили међусобним оптужбама власти и опозиције“, сматра новинар Ћорђе Влајић.

„Мени је запањујуће да је опозиција говорила о неким милијардама евра корупције и није било никакве назнаке да је то оставило неки дубљи утисак на јавност. Посебно није оставило утисак на онај део државног апарата који би требало да се бави борбом против корупције“, скреће пажњу наш саговорник и додаје:

„Власт је на те оптужбе одговарала да се са тиме не слаже и то је доказ да власт игнорише оно што је нека разумна критика и не даје разумно објашњење о трошењу државног новца који се одлива у приватне џепове. Као једна илустрација свега тога је избегавање коришћења европског новца који је повољнији и уместо тога се користи новац са Истока, јер европски новац тражи строже контроле трошења“, истиче Влајић за ДВ.

Снага силе, а не истине

Српско друштво је дубоко поларизовано, а бирачи власти гледају канале намењене хипнотисању Вучићеве публике, примећује Драгомир Анђелковић:

„За њих је истина само ако долази из извора којем они верују. Постоји, дакле, једна велика медијска поларизација. Зато се власт и није бранила, него се понашала арогантно и показивала силу, јер велики део тог бирачког тела је ауторитарно настројен и њима је битна снага и сила, а не истина“, наводи Анђелковић.

Избори: кад се вратите са холидеја

Током протеклих недеља председник Србије Александар Вучић лицитирао је разним датумима избора. Тај распон кретао се од јула и августа ове године па до јануара и фебруара наредне године. Како притисак на улици више не постоји, председник Србије наставио је своју традицију куповине времена и то је био разлог и за његове циничне примедбе како су заобиђени избори током лета јер су тада „богати бирачи на холидеју“, и да ће избора бити када то одлучи надлежна институција.

„Чини ми се да он слушајује своје политичке противнике у опозицији, које сматра непријатељима. Једино не може да контролише студенте, али њима ће да натовари на врат батинаше, као што је то и до сада радио. Мислим да чак ни Вучић нема јасну представу о томе када ће бити избора, јер сваки његов рачун зависи од процене да ли те изборе може убедљиво да добије или да их ефикасно украде. У Србији од 2012. године није било поштених и нормалних избора. Последњи такви били су када су пресвучени радикали 2012. дошли на власт“, оцењује Ћорђе Влајић.

„Верујем да је Вучић изгубио подршку већине“, сматра Драгомир Анђелковић и додаје „како он зна да може да организује изборну пљачку кад год хоће, али је са друге стране свестан да, ако не добије подршку Европске уније (ЕУ) и Америке, та крађа не може да прође. Зато сада покушава да се договори са западним центрима моћи и да им понуди неке уступке како би добио толерисање за изборну крађу“, напомиње Анђелковић.

Прихватате ли моју крађу?

Протеклих дана Александар Вучић упорно форсира наратив о прихватању изборног пораза и тражи од својих политичких противника да, уколико изгубе изборе, признају пораз и честитају победнику. Та порука се већ видела као нека врста претње да ће власт поново приступити махинацијама и изборним крађама и да сада поставља питање да ли ће њени политички противници то мирно прихватити.

Ђорђе Влајић ту поруку види „као мамац на који би требало да се упеца опозиција“:

„Или је то покушај да представи неки свој демократски капацитет да прихвати изборну вољу. Право питање је може ли Вучић да обезбеди услове у којима ће сваки изборни резултат бити неспоран? Ми имамо један ужасавајући низ документованих неправилности, насиља и крађа на изборима на које ниједна надлежна институција није реаговала“, наглашава Влајић за DW.

„Тај моменат видим у једном орвеловском духу и као једну језичку перверзију“, каже Драгомир Анђелковић и додаје „да је то заправо питање супарницима: да ли ћете прихватити моју крађу? Ако сте на то спремни, идемо на изборе. А својим бирачима шаље поруку: ја сам јак, а они се плаше. Потпуно је јасно да ће приступити крађи на изборима и сада тај моменат прикрива причом о поштењу и како неко намерава да оспорава поштене изборе“, примећује Анђелковић.

Канцеларија ОЕБС-а за демократске институције и људска права (ОДИХР) препоручила је распоређивање пуне међународне посматрачке мисије за предстојеће изборе у Србији. Као разлог наводи се изразито поларизовано политичко и друштвено окружење. Колико она може ваљано да забележи све закулисне радње режима око избора?

„Мислим да ће они најпре пажљиво проценити предизборну атмосферу“, оцењује Ђорђе Влајић. „Процениће кампању и они знају да има махинација са лажним и увезеним бирачима, и стотинама бирача на једној адреси. Нема за њих више овде тајни, само је ствар политичке одлуке колико ће тога што знају желети да кажу и на који начин“, сматра он.

„Може се изборити са Вучићевим малверзацијама“, додаје Драгомир Анђелковић и примећује да је „јавност и на Западу обратила пажњу на оно што се дешава у Србији и већ сада ни тамо није лако да због тамошње опозиције гарантују Вучићу да ће окренути главу. Сад је то питање ценкања и колико је Вучић вешт да организује изборе који не делују баш директно као пљачка како би Запад имао покриће да каже да су легални“, закључује Анђелковић за DW.

(Дојче веле)